

८

नदेखिने वा अदृश्यलाई हेर्ने खुबी

यस अध्याका मूल पदहरू: रोमफ ८:२८-२९, युहन्ना १४:१-१४, एफिसी १:२८-२३ र यशैया ४०:२७-३१।

यस अध्यायको मूल सार पद: "राजाको क्रोधसँग नडराएर विश्वासद्वारा तिनले मिश्रदेश छोडे। किनकि अदृश्य हुनुहुनेलाई देखेझैं गरी तिनी स्थिर रहे।" हिब्रू ११:२७।

परमेश्वरमाथिको विश्वास, आस्था र निष्ठा के हो भनेर व्याख्यामा हिब्रूको पुस्तक जहिले पनि चुनौतीको रूपमा रहिन्छ। "अब विश्वासचाहिँ आशा राखिएका कुराको निश्चय र नदेखिएका कुराको दृढ़ भरोसा हो।" हिब्रू ११:१। हामीले नदेखेका कुराहरू सत्य हुन् भनेर कसरी ठोकुवा गर्ने। तर मोशाको मामिलामा त्यसको ठ्याक्क चित्रण गरेको छ, "अदृश्य हुनुहुनेलाई देखेझैं गरी तिनी स्थिर रहे वा अनवरत प्रयत्न गर्दै अगाडि बढिरहे।" हिब्रू ११:२७ रूपान्तरित।

नदेखिके परमेश्वरलाई हेरिरहनु भन्ने निर्देशन त झन चुनौतीपूर्ण छ। अझ सबै कुरो ठिक ठिक र हाम्रो इच्छा अनुसार चलेको बेलामामात्र होइन सबै थोक प्रतिकूल वा नराम्रो भइरहेको बेलामा पनि उहाँलाई हेरिरहनुपर्छ रे। यसको निमित्त हामीलाई विश्वास र आस्था चाहिन्छ। त्यो पनि कुनै मानवीय विश्वास होइन येशूकै विश्वास हामीमा हुनुपर्दछ। हामीमा भएको विश्वासलाई प्रभुको र उहाँको राज्यकोबारेमा भएको सत्यले आकार दिनुपर्दछ। हामीप्रति परमपिताको हित, येशूको नाउँमा शक्ति, येशूको पुनरुत्थानको शक्ति र परमेश्वरको करुणा जस्ता केही महत्त्वपूर्ण सत्यहरू हामीमा हुनुपर्दछ। यदी तिनीहरू हाम्रो दिमागमा गाँसिरहन सक्यो भने, कुनै पनि प्रतिकूल परिस्थिति, अग्निहोत्र र सबै थोक शङ्का गर्ने मनस्थितिबाट हामी जोगिएर बस्न सक्दछौं।

यस अध्यायको झलकः जीवनमा भीषण परिस्थितिको सामना गरिरहेको बेलामा प्रभुको बारेमा के सत्यहरूलाई आत्मसात् गरिराख्नु पर्छ जसले गर्दा डरलाग्दो परिस्थितिबाट हटेर होइन डटेर सामना गर्ने दक्षता हामीमा हुनसक्दछ?

१. हाम्रा पिताको चर्को प्रेम

"यदि प्रभुले मलाई साँच्चिकै माया गर्नुहुन्छ भने उहाँले मेरो निम्ति यो यो गर्नुहुनेछ!" भन्ने सोचहरू हाम्रो दिमागमा कतिपटक घुसेको होला। हामीले हाम्रा परिस्थितिहरूलाई हेर्छौं र भन्छौं प्रभुले के हामीलाई माया गर्नुहुन्छ र? यदि गर्नुहुन्छ भने यस्तो परिस्थिति किन आयो?

हामीप्रति प्रभुको हित र भलाइलाई शङ्का गर्ने दुई कारणहरू छन्। पहिलो त, हाम्रै हृदय र दिमागमा जल्दोबल्दो चाहना यो छ कि हामीले सोचेको अनुसार असल काम गर्न चाहन्छौं र सज्जन हुन चाहन्छौं। त्यो भन्दा फरक हामी होओस् भन्ने प्रभुको इच्छा हो भनेर ठान्नुपनि मूर्खता देखिन्छ। दोस्रोमा, हामीप्रति प्रभुको हित र भलाइको शङ्का गर्न त्यसबेला गर्न पुग्छौं जब हामी विश्वासमा टक्कर लिन थाल्दछौं। भावनामा आधारित कुनै कुरो असल छ, मिठासपना छ, राम्रो देखिन्छ, स्वादिलो र रमाइलो छ तब तिनीहरू असल छ र हामीले पाउनुपर्छ भनेर हामी ठोक्नुपर्छ गर्न पुग्छौं। जब हामीले सोचेको अनुसार हामीले पाएनौं भने हामी प्रभुसँग रिसाउन थाल्दछौं।

यहाँ नै विश्वासको चलखेल सुरु हुन्छ। विश्वास त्यसबेला सक्रिय हुन्छ जब प्रभुको भलाइ, करुणा र सदाशयताप्रति शङ्का उपशङ्का गर्न पुग्छौं।

देहायका पदहरूमा प्रभुको हित हामीप्रति कस्तो छ भनेर उल्लेखनीयरूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। जब हामीप्रति प्रभुको प्रेमको शङ्का गर्न थाल्छौं तब त्यसबेला यहाँ के पदहरू तपाईंलाई याद दिलाउन सक्छ जसले गर्दा प्रभुको विरोध गर्न सुरक्षा दिन्दछ? हेर्नुहोस् "२८ हामी जान्दछौं, उहाँलाई प्रेम गर्नेहरू र उहाँका अभिप्रायअनुसार बोलाइएकाहरूका निम्ति हरेक कुरामा परमेश्वरले भलाइ नै गर्नुहुन्छ। २९ जस-जसलाई उहाँले पहिलेबाटै चिन्नुभएको छ, उहाँले तिनीहरूलाई आफ्ना पुत्रको रूपसमान बनाउनलाई, धेरै भाइहरूमध्ये उहाँचाहिँ ज्येष्ठ होऊन् भनेर, अधिबाटै नियुक्त गर्नुभयो। ३० जस-जसलाई उहाँले अधिबाटै नियुक्त गर्नुभयो, तिनीहरूलाई उहाँले बोलाउनु पनि भयो, र जस-जसलाई उहाँले बोलाउनुभयो, तिनीहरूलाई उहाँले धर्मी पनि ठहराउनुभयो, र

जस-जसलाई धर्मी ठहराउनुभयो तिनीहरूलाई उहाँले महिमित पनि पार्नुभयो। ३१ हामीले यसमा के भन्ने त? यदि परमेश्वर हामीतर्फ हुनुहुन्छ भने, हाम्रो विरुद्ध को हुन्छ? ३२ जसले आफ्नै निज पुत्रलाई बाँकी राख्नुभएन, तर हामी सबैका निम्ति उहाँलाई दिनुभयो, के उहाँले हामीलाई सबै थोक पनि उहाँकै साथमा दिनुहुनेछैन र? ३३ परमेश्वरका चुनिएकाहरूका विरुद्धमा कसले अभियोग लाउनेछ? धर्मी ठहराउने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ भने, ३४ दण्डको आज्ञा दिने को हो? मर्ने त खीष्ट येशू हुनुहुन्छ, जो मरेकाहरूबाट जीवित पारिनुभयो, र परमेश्वरको दाहिने बाहुलीतर्फ हुनुहुन्छ, र हाम्रा निम्ति मध्यस्थ पनि गर्नुहुन्छ। ३५ कसले हामीलाई खीष्टको प्रेमबाट अलग गर्ने? के सङ्कष्टले, अथवा दुःखले, वा खेदोले, वा अनिकालले, वा नग्नताले, अथवा खतराले वा तरवारले? ३६ यस्तो लेखिएको छ, “तपाईंको खातिर हामी दिनभरि मारिन्छौं, काटिने भेडाहरूजस्तै हामीहरू गनिएका छौं।” ३७ होइन, यी सबै कुरामा हामीलाई प्रेम गर्नुहुनेद्वारा हामी विजेताहरूभन्दा पनि अझ बढी छौं। ३८ किनकि म यो पक्का गरी जान्दछु, कि मृत्युले वा जीवनले, स्वर्गादूतहरूले वा प्रधानताहरूले, वर्तमानका कुराहरूले वा पछि हुने कुराहरूले, वा शक्तिहरूले, ३९ उचाइले वा गहिराइले, वा सारा सृष्टिमा भएका कुनै पनि कुराले, खीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा भएका परमेश्वरको प्रेमबाट हामीलाई अलग गर्न सक्नेछैन।” रोमी ८:२८-३९।

प्रतिकूल परिस्थितीले हामीलाई नलियोस् भन्ने तर्कलाई मनमा राखि छोड्न रोमी ८:३२मा एउटा महत्त्वपूर्ण नीति हाम्रो सामु तेर्स्याइएको छ। "हामी ठिक ठाउँमा आऔं भनेर प्रभुले हाम्रो निम्ति सबै थोक हाम्रै हितको बाटोमा राख्नुभएको छ। अझ हाम्रो अवस्थालाई थाहा पाएर नै येशूलाई पठाउनुभएर सबभन्दा खराब र खतरा अवस्थामा पारिदिनुभयो। के त्यस प्रभुले हाम्रो निम्ति खुशी भएर हर्षसाथ सित्तैमा केही गर्नुहुन्न र?" हाम्रो सर्वोच्च हितको निम्ति अनन्त जीवनको निम्ति सारा स्वर्ग नै रित्याएर आफ्नो प्रियपुत्र पठाउनुहुने प्रभुले हामीलाई नराम्रो, छुच्चो र रिस व्यवहार गर्नुहुन्छ भन्ने सोच्ने आँट पनि कहाँबाट आउँछ र?

यसको अर्थ हामीप्रति परमेश्वरको उदारताको सत्य सन्देश येशूको मृत्युमा हामी प्रत्यक्ष हेर्न सक्दछौं। हामीमा आउने अनेकौं अग्निबाणहरू र हामीभित्र जाग्ने प्रभुप्रति कुनै पनि शडका र विरोधावासाका सोचहरूलाई माथ गरिराख्नु येशूको मृत्युको सन्देशमा हामी भिजिरहनुपर्दछ भन्ने कुरामा हामी ठोक्नु हुनै पर्दछ।

तपाईंको शङ्का र विरोधावासमा प्रभुको भलाइको सत्यताले नियन्त्रण गर्नुपर्छ अनिमात्र तिनीहरूको सामना गर्न हामीमा सबल हुन्छ। तपाईंको ठाउँमा येशू मर्नुभयो भन्ने दिव्यज्ञानलाई केही समय सोच्नुहोस्। उहाँको भलाइ तपाईंलाई हजारौं तरिकाले त देखाइरहनुभएको छ। यस सत्य ज्ञानले तपाईंको विश्वास, आस्था र निष्ठालाई कसरी असर पार्दछ?

२. येशूको नाउँमा

"मेरो नाउँमा तिमीहरूले जे मागेतापनि म तिमीलाई गरिदिनेछु" यूहन्ना १४:१४। समय आइरहेको थियो येशू आफ्ना चेलाहरूसँग छुटिन लाग्नुभएको थियो। तिनीहरूलाई सहयोग गर्ने, तिनीहरूको निमित्त धर्मगुरुहरूसँग मुखामुख गर्नुहुने, तिनीहरूलाई शान्तिको राहत दिनुहुने, तिनीहरूलाई सान्त्वना र उत्साह दिनुहुने, तिनीहरूसँग हुँदा आनन्दको प्रत्याभूति दिनु हुने र बिरामीहरूलाई निको पार्ने शक्ति र अधिकार दिनुहुने प्रभु अब तिनीहरूबाट अलगिएर स्वर्गमा एकलै जाँदै हुनुहुन्छ रे! अपेक्षा नगरिएको त्यो अवस्था तिनीहरूले सामना गर्नुपर्ला भनेर तिनीहरूले सोचेक पनि थिएनन्। अब तिमीहरू अलमलमा पर्न थाले, बलहिन र उदासिन हुन पुगेका थिए। चेलाहरूले उहाँलाई भौतिकरूपमा देख्न नसकेतापनि उहाँले अत्यन्तै उल्लेखनीय र मार्मिक प्रतिज्ञा तिनीहरूको माझमा छोड्नुभएको थियो। उहाँले भन्नुभयो उहाँको नाउँमा जे मागेपनि उहाँले दिनुहुन्छ रे! त्यही वचनले प्रभावित भएर नै जब हामी प्रार्थना गर्छौं तब हामी भावविभोर भएर "येशूको नाउँमा आमेन" भनेर व्यक्त गर्दछौं। हेर्नुहोस् यूहन्ना १४:१-१४ "१ "तिमीहरूको हृदय व्याकुल नहोस्। तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दछौं, ममाथि पनि विश्वास गर। २ मेरा पिताको घरमा बस्ने ठाउँहरू धेरै छन्। त्यसो नभए, के म तिमीहरूलाई भन्नेथिएँ र, कि तिमीहरूका निमित्त ठाउँ तयार पार्न म गइरहेछु? ३ अनि गएर मैले तिमीहरूका निमित्त ठाउँ तयार पारेपछि म फेरि आउनेछु, र तिमीहरूलाई मकहाँ लैजानेछु, र जहाँ म छु, त्यहाँ तिमीहरू पनि हुनेछौं। ४ जहाँ म गइरहेछु, तिमीहरू त्यहाँ जाने बाटो चिन्दछौं।" ५ थोमाले उहाँलाई भने, "हे प्रभु, तपाईं कहाँ जाँदैहुनुहुन्छ, हामी जान्दैनौं, तब हामीले बाटो कसरी चिन्ने?" ६ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "बाटो, सत्य र जीवन म नै हुँ। मद्वारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउन सक्दैन। ७ तिमीहरूले मलाई चिनेका भए, मेरा पितालाई पनि चिन्नेथियौं। अबदेखि उसो उहाँलाई चिन्दछौं, र उहाँलाई देखेका छौं।" ८ फिलिपले उहाँलाई भने,

‘हे प्रभु, हामीलाई पिता देखाइदिनुहोस्। त्यति भए हामीलाई पुग्छ।’ ९ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, ‘फिलिप, यतिको समयसम्म म तिमीहरूसँग छु, तैपनि तिमीले मलाई चिन्दैनौ? जसले मलाई देखेको छ, त्यसले पितालाई देखेको छ। तिमी कसरी भन्न सक्छौ, ‘हामीलाई पिता देखाइदिनुहोस्?’ १० म पितामा छु, र पिता ममा हुनुहुन्छ भनेर के तिमी विश्वास गर्दैनौ? जुन वाणी म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यो मैले मेरो आफ्नै अधिकारमा बोलेको होइन तर ममा वास गर्नुहुने पिताले आफ्नो काम गर्नुहुन्छ। ११ मलाई विश्वास गर, कि म पितामा छु, र पिता ममा हुनुहुन्छ। नत्रभने यी कामहरूकै खातिर विश्वास गर। १२ ‘साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले मलाई विश्वास गर्दछ, त्यसले मैले गरेका काम पनि गर्नेछ, र तीभन्दा ठूला काम गर्नेछ, किनभने म पिताकहाँ गइरहेछु। १३ तिमीहरूले मेरो नाउँमा जेसुकै मागे तापनि पुत्रमा पिताको महिमा होस् भनेर म त्यो गर्नेछु। १४ तिमीहरूले मेरो नाउँमा कुनै थोक माग्यौ भने म गरिदिनेछु।”

जब हामी ती पदहरू पढ्छौ तब साधारणतया के सोच्दछौ? त्यस खालको प्रार्थना वा उहाँको नाउँमा माग्ने चलन उहाँले किन हाम्रो माझमा भित्राउनुभयो? उहाँले हामीलाई के भन्न खोजिरहनुभएको त्यसको आभास् ती पदहरूमा के दिइएको छ?

जब हामी येशूको नाउँमा जे पनि अनुरोध गर्छौ तब स्वर्गका सारा पार्टपूर्जाहरू हाम्रो निमित्त सक्रिय हुन थाल्दछ। हाम्रै वरिपरि स्वर्गदूतहरूको चलखेल भइरहेको हुन्छ। तर तिनीहरू स्वर्गको सिंहासनबाट नै येशूको नाउँमा हामीकहाँ पठाइएको हुन्छ। हाम्रा अनुरोधहरूलाई पूरा गर्न तिनीहरू सक्रिय भइरहेको हुन्छ।

कहिलेकाहीं प्रभुको नाउँमा हामी प्रार्थना गर्दा आँखा खोल्छौ र हाम्रा वरिपरि हामीले अपेक्षा गरेको अनुसारभएको हेर्न चाहन्छौ। तर यथास्थितिमा ती जस्ताको त्यस्तै भइरहेको हामी देख्दछौ। तैपनि कहिलेकाहीं प्रभुको शक्ति अत्यन्तै नाटकियरूपमा आएतापनि जसरी येशूले हुरीबतासलाई साम्य पार्नुभएको थियो, प्रायजसो उहाँले मौन तरिकाले कसैले थाहा नै नपाउने गरेर काम गरिरहेको हुन्छ। गेतसमनीको बगैँचामा येशूलाई पिताको शक्ति आयो होला जसले गर्दा उहाँ आफूलाई सम्हाल्न सक्नुभएको थियो। कुनै कुरा अचानक नाटकिय तरिकाले नहोला, त्यसको अर्थ यो होइन कि प्रभुले हाम्रो निमित्त काम गरिरहनुभएको छैन।

यूहनन् १४:१-१४ फेरि पढ्नुहोस्। यो अंश पढ्नुहुँदा त्यो तपाईंलाई नै सिधै मुखामुख भएर येशू बोलिरहनुभएको छ। यहाँ उल्लेखित प्रतिज्ञाहरूमा तपाईंले के आशा र उत्साह पाउन सक्नुहुन्छ? फेरि त्यसैबखत तपाईं आफूले आफैलाई सोध्नुहोस्, "मेरो जीवनमा के बाधाहरू मैले आइरहन दिएको छु जसले गर्दा यहाँ लेखिएका प्रतिज्ञाहरूको उपभोग मैले गरिरहेको छैन? मेरो हृदय, दिमाग र मौलिकतामा के परिवर्तन ल्याउनुपर्दछ ताकि ती प्रतिज्ञाहरूको उपभोग गर्न सकूँ?"

३. पुनरुत्थानको शक्ति

मानिसहरू कतिको नीरिह र असहाय छ भन्ने समस्यालाई पुनरुत्थानको घटनाले सम्बोधन गर्दछ। जब हामी येशूको जीवन, मृत्यु र पुनरुत्थानको बारेमा सोच्दछौं तब उहाँको मृत्युको घटनाले परमेश्वरसँग वैधानिकता र आधिकारिकरूपमा सम्बन्धमा मेल हुन गएका हुन्छौं। यो कुनै मन बहलाउने कुरा नभएर सत्य हो।

तर, पुनरुत्थानले मुक्तिको आयाममा विशेष स्थान ओगटेको छ। एक दिन हामी पनि पुनरुत्थान हुनेछौं भनेर मात्र येशूको पुनरुत्थानले हामीलाई देखाएको छैन। येशूको पुनरुत्थानले उहाँलाई पिताको दाहिने हातमा अधिकार र शक्तिसम्पन्न भएर आशिन गरिनुभएको थियो। दुई हजार वर्ष अघिमात्र होइन, येशूले पुनरुत्थानमा पाउनुभएको अधिकार र शक्ति हाम्रो निमित्त अहिले पनि उपलब्ध छ!

परम पिताको शक्तिको बारेमा पावलले एफिसीमा चर्चा गर्दछन्। एफिसीमा लेखिएका पदहरूले पुनरुत्थानको शक्तिको बारेमा हामीलाई के सिकाउँदछ? ती पदहरूमा तपाईंके निमित्त के आशा र प्रतिज्ञाहरू पाउनुहुन्छ? हेर्नुहोस् "३ हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर र पिताको प्रशंसा होस्, जसले हामीलाई स्वर्गीय स्थानहरूमा हरेक आत्मिक आशिषले ख्रीष्टमा आशीर्वाद दिनुभएको छ। ४ उहाँको सामुन्ने पवित्र र निष्कलङ्क होऔं भनेर संसारको उत्पत्तिभन्दा अघिबाटै उहाँले हामीलाई चुन्नुभयो। ५ उहाँको इच्छाको लक्ष्यअनुसार ख्रीष्ट येशूद्वारा प्रेममा उहाँले हामीलाई आफ्ना सन्तान हुनलाई अघिबाटै नियुक्त गर्नुभएको थियो, ६ यस हेतुले कि उहाँले हामीलाई आफ्ना प्रिय पुत्रमा सितैमा दिनुभएको आफ्नो महिमामय अनुग्रहको प्रशंसा होस्। ७ उहाँको अपार अनुग्रहअनुसार ख्रीष्टको रगतद्वारा हामी उहाँमा उद्धार, हाम्रा पापको क्षमा,

पाउँछौं, ८ जुन अनुग्रह उहाँले हामीलाई प्रशस्त मात्रामा दिनुभयो। ९ किनकि सम्पूर्ण बुद्धि र आन्तरिक समझमा ख्रीष्टमा राख्नुभएको उद्देश्यअनुसार उहाँले आफ्नो इच्छाको रहस्य हामीलाई जान्न दिनुभएको छ, १० ताकि समय पूरा भएपछि स्वर्ग र पृथ्वीमा भएका सबै थोकहरू ख्रीष्टको अधीनमा आऊन्। ११ उहाँमा, जसले सबै कुरा आफ्नो इच्छाको योजनाअनुसार पूरा गर्नुहुन्छ, आफ्नो अभिप्रायअनुसार १२ हामी ख्रीष्टमा पहिलेदेखि आशा राख्नेहरूलाई उहाँले आफ्नो महिमाको प्रशंसाको निमित्त जिउन सकौं भनेर उहाँमा नै नियुक्त गर्नुभएको छ र छान्नुभएको छ। १३ तिमीहरू, जसले सत्यको वचन, अर्थात् आफ्नो मुक्तिको सुसमाचार सुन्यौं, र उहाँमा विश्वास गर्नु, उहाँमा नै तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएका पवित्र आत्माको छाप लगाइएको थियो। १४ परमेश्वरको आफ्नो सम्पत्ति, अर्थात् हामीहरूले हाम्रो पूर्ण उद्धार नपाएसम्म उहाँका महिमाको प्रशंसाको निमित्त पवित्र आत्मा हाम्रो उत्तराधिकारको बैना हुनुहुन्छ। १५ प्रभु येशूप्रति रहेको तिमीहरूको विश्वास र सबै सन्तहरूप्रति तिमीहरूका प्रेमको विषयमा मैले सुनेको कारणले नै, १६ मेरो प्रार्थनामा तिमीहरूलाई सम्झना गर्दै तिमीहरूका निमित्त धन्यवाद दिन म थामिन्नँ। १७ म प्रार्थना गरिरहन्छु, कि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर, महिमाका पिताले तिमीहरूलाई उहाँको विषयको ज्ञानमा बुद्धि र प्रकाशको आत्मा देऊन्। १८ म यो पनि प्रार्थना गर्दछु, कि तिमीहरूको हृदयका आँखा उज्यालो होस्, र कुन आशाको निमित्त उहाँले तिमीहरूलाई बोलाउनुभएको छ, र सन्तहरूमा उहाँको महिमित उत्तराधिकारको सम्पत्ति के हो, सो तिमीहरूले जान्न सक। १९ अनि हामी विश्वास गर्नेहरूका निमित्त उहाँको शक्तिको असीम महानता के हो, सो तिमीहरू जान्न सक। त्यो शक्ति उहाँको महान् सामर्थ्यको काम नै हो, २० जो उहाँले ख्रीष्टमा पूरा गर्नुभयो, जब उहाँले ख्रीष्टलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभयो, अनि स्वर्गीय स्थानहरूमा आफ्नै दाहिने बाहुलीपट्टि बसाल्नुभयो। २१ सबै शासन, र अधिकार, र शक्ति र राज्यमाथि, र यस युगका मात्र होइन, तर आउने युगका पनि जति नाउँ छन्, ती सबैमाथि उहाँलाई राख्नुभयो, २२ र परमेश्वरले सबै कुरा उहाँका पाउमुनि राखिदिनुभयो, र मण्डलीको निमित्त उहाँलाई नै सबै कुराको शिर बनाइदिनुभयो, २३ जुन मण्डली उहाँको शरीर, उहाँको पूर्णता हो। र उहाँले नै सबै थोक परिपूर्ण पार्नुहुन्छ।" एफिसी १:३-२३।

ईश्वरीय शक्ति र ज्ञानको सहयोगलेमात्र एफिसीका विश्वासीहरूले केही ठोस विद्या जानोस् भनेर पावलले प्रार्थना गर्दछन्: (१) येशूले बोलाउनुभएका

हामीहरू एक दिन भौतिक, आत्मिक, मानसिकरूपमा कायापलट वा यस मरणशीलबाट प्रभुको स्वरूपमा परिवर्तन हुनेछौं; (२) हाम्रो निमित्त प्रभुले प्रकट गर्नुभएको अथाह शक्तिलाई हामी बुझ्दछौं।

यो शक्ति कस्तो चकित छ भनेर पावलले वर्णन गर्न प्रयास गर्दछ। जुन शक्ति अहिले पनि हामीलाई उपलब्ध गराइएको छ त्यो केवल मृत्युमा जमिनमा गाडिएर पुनरुत्थानको निमित्तमात्र होइन तर हामीलाई पिताको दाहिने हातमा राख्ने अधिकार पनि दिइएकोछ।

त्यतिमात्रै भनेर पावलल यहाँ रोक्दैनन्। पुनरुत्थानले येशूलाई केवल केही शक्तिमात्र दिइएन तर शासन गर्ने अधिकार र शक्ति र सारा अनन्तभरि उहाँका जनहरूलाई भएको आवश्यकतालाई पूरा गर्न उहाँलाई सशक्त बनाइएको छ।

पुनरुत्थान हुनुभएको येशूको शक्ति तपाईंको जीवनको कुन कुन पक्षहरूमा आवश्यक छ त्यसको सूची बनाउनुहोस्। अनि प्रार्थना गर्नुहोस् कि तपाईंलाई चाहिने क्षेत्रहरूमा त्यो शक्ति उपलब्ध गराइयोस्। अझ तपाईं आफूले के आत्मनिर्णय गर्न सक्नुहुन्छ जसले गर्दा त्यस शक्तिलाई तपाईंमा काम गर्न सजिलो बनाउँदछ?

४. हाम्रा सबै चिन्ताफिक्री बोक्न दिने

कतिपयको घरमा यो कथन झुन्ड्याइएको पाइन्छ "जब हामी प्रार्थना गछौं तब किन चिन्ता गर्ने?" यस कथनले हामीलाई हैसाउँदछ, किनभने हाम्रा चिन्ताफिक्री प्रभुलाई दिनुभन्दा हामी आफैँ चिन्ता गछौं र त्यसलाई सुलझाउन आफैँले कोशिश गछौं।

कसैले यो पनि भन्छ जब हाम्रा जीवनका हामीले फुटकाउन नसकेका सबै गाँठोहरू प्रभुलाई सुम्प र उहाँले नै फुटकाउनुहुन्छ। हो, प्रभुले त्यही गर्न उत्सुक हुनुहुन्छ। तर अचम्म त यो छ हाम्रा सबै गाँठो, समस्याहरूलाई पकडि नै राख्छौं र एकदिन एक एक गरेर तिनीहरू चुड्न थाल्दछ र हामी अन्धकारको भूमरिमा पर्दछौं। इसाई भनाउँदाहरू नै किन नहुन् तिनीहरू आत्महत्यातिर नलागेको छैन भन्न मिल्दैन। तर हामी बिचलित नहुँजेल किन पखिने? अहिले नै जुनसुकै अवस्थामा हामी भएतापनि प्रभुकहाँ किन नजाने?

देहायका पदहरू पढ्नुहोस्। तिनीहरूमा मौलिक सन्देश के छ? हेर्नुहोस्, "६ यसकारण परमेश्वरको शक्तिशाली बाहुलीमुनि तिमीहरू आफैँलाई

विनम्र तुल्याओ, र उहाँले उचित समयमा तिमीहरूलाई उच्च पार्नुहुनेछ। ७ तिमीहरूका सारा फिक्री उहाँलाई सुम्पिदेओ, किनकि उहाँले तिमीहरूको वास्ता गर्नुहुन्छ।" १ पत्रुस ५:६-७, "तिम्ना चिन्ता र फिक्री परमप्रभुमा राख र उहाँले तिमीलाई सम्भाल्नुहुनेछ। उहाँले धर्मीलाई कहिल्यै डगन दिनुहुनेछैन।" भजनसंग्रह ५५:२२ र "२५ "यसैकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, 'के खाउँला, के पिउँला' भनी आफ्नो प्राणको निम्ति र 'के लगाउँला' भनी आफ्नो शरीरको निम्ति फिक्री नगर।' के जीवन खानेकुराभन्दा र शरीर लुगाफाटाभन्दा उत्तम होइन? २६ आकाशका चराचुरुङ्गीलाई हेर। तिनीहरूले न त बीउ छर्छन्, न अन्न कटनी गर्छन्, न भकारीमा बटुल्छन्, तर तिमीहरूका स्वर्गका पिताले तिमीहरूलाई खुवाउनुहुन्छ। के तिमीहरू तिनीहरूभन्दा बढी मूल्यवान् छैनौ र? २७ तिमीहरूमध्ये कुनचाहिले फिक्री गरेर आफ्नो आयुमा एक घडी पनि थप्न सक्छ? २८ "अनि लुगाफाटाका निम्ति तिमीहरू किन फिक्री गर्दछौ? मैदानका लिली फूललाई हेर, ती कसरी बढ्दछन्। तिनले न परिश्रम गर्दछन्, न धागो काट्छन्। २९ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, सोलोमन राजा पनि आफ्ना सारा वैभवमा तिनीहरूमध्ये एउटा जति आभूषित थिएनन्। ३० आज हुने र भोलि अगेनोमा फालिने घाँसलाई परमेश्वरले यसरी पहिराउनुहुन्छ भने, ए अल्पविश्वासी हो, के तिमीहरूलाई झन् बढी उहाँले पहिराउनुहुनेछैन र? ३१ यसकारण 'के खाऔंला?' कि 'के पिऔंला?' कि 'के पहिरौंला?' भनेर फिक्री नगर। ३२ किनकि अन्यजाति वा प्रभुलाई विश्वास नगर्नेहरूले यी सब थोक खोज्दछन्, र तिमीहरूका स्वर्गमा हुनुहुने पिताले तिमीहरूलाई यी सबै थोकको खाँचो छ भनी जान्नुहुन्छ। ३३ तर पहिले उहाँको राज्य र उहाँका धार्मिकताको खोजी गर, र यी सबै थोक तिमीहरूका निम्ति थपिनेछन्। ३४ यसकारण भोलिको निम्ति फिक्री नगर, किनकि भोलिको दिनले आफ्नो फिक्री आफै गर्नेछ। आजको दुःख आजको निम्ति पर्याप्त छ।" मत्ती ६:२५-३४।

१ पत्रुस ५:७ धेरै सरल र बुझ्न सकिने खालको पद हो। यसमा कुनै पनि गोप्यकुरा वा ज्ञानहरू लुकिएका छैनन्। यसले व्यक्त गरिएको के वचन हो त्यसको अर्थ त्यही हो। चिन्ताफिक्री सुम्पिनुदिनुको अर्थ फैंकनु, त्यागनु, छोड, ताकि त्यसले ल्याउने चासो, पीडा, चिन्तासँग तपाईंको कुनै सरोकार हुँदैन। तर हाम्रा बोझ जहाँपायो त्यहीं छोड्ने पनि होइन। अनेकौं ध्यान, धर्मकर्म, दर्शनहरू सोचेर र दिमागलाई खेलाएर वा अरूहरूको कब्जामा राख दिँदा हाम्रा चिन्ताफिक्री बिलाएर जाँदैन। तिनीहरू स्वर्गमा रहनुभएको

सनातन सृष्टिकर्ता परमपितालाई सुम्पिनुपर्छ भनेर येशूले मत्तिमा भन्नुभएको छ। उहाँले नै सम्हाल्नु हुनेछ भनेर प्रतिज्ञा गरिएको छ। यो गर्न कठिन त छैन तर यो गर्न सजिलो भएको र सत्य नै भएकोले नै हामीलाई कठिन भएको हो।

विभिन्न कारणहरूले मानिस चिन्ता र उदासमा पर्दछ। कामको चापले पनि हुनसक्छ। आफ्ना प्रियजन र विश्वासी जनहरूले अपेक्षा नगरिएको आरोप वा आलोचना, हामीलाई कसले मन पराउँछ र वास्ता गर्छ र भन्ने उदासिन मनस्थिति, स्वास्थ्य, पारिवारिक र आर्थिक आदिहरूले हामीलाई सताउँदछ। अझ प्रभुको अगाडि हाम असल, सज्जन, धर्मात्मा छैन भन्ने कुराले पनि हामीलाई चिन्ता गराउन सक्छ। जति असल हुन खोजे पनि कमजोरको कमजोर नै छु र प्रभुले मलाई क्षमा दिनुभएको छैन भन्ने उदासिन मनस्थिति हामीमा हुनसक्दछ।

ती चिन्ताफिक्री जेभएतापनि तिनीहरूलाई हामीले नै पकडि राखे बानीले गर्दा त्यसको समाधानको निम्ति न त प्रभु न त अरू कसैको खाँचो छ। मेरो खुट्टामा म आफैँ उभिएको छु मेरो समस्या मैले नै सुल्झाउँछु भन्ने मनस्थिति हामीमा हुने भएकोले हामी झनझन अन्धकारमा होमिन पुग्दछौँ। यस्ता किसिमका धारणाहरूलाई फेरि सोचनु भनेर पत्रुसले हामीलाई सिकाउँदछ। प्रभुले हामीलाई हेरचाह गर्नुहुन्छ, वास्ता गर्नुहुन्छ र सरोकार राख्नुहुन्छ। त्यसैकारण हामीले चिन्ता गर्नु आवश्यक छैन भनेर पत्रुसले हामीलाई बताउन खोजेको पाइन्छ। पारपाचुकेको कठिन परिस्थितिमा हामी पर्दा, अनेकौँ समस्या र हामी बेकारका छौँ भनेर उदासिन भएको बेलामा पनि के प्रभुले हामीलाई वास्ता गर्नुहुन्छ र? हाम्रा परिस्थितहरूलाई परिवर्तन गर्न प्रभु इच्छुक हुनुहुन्छ भनेर बाइबलले हामीलाई बताउँदछ।

तपाईँको जीवनमा अहिले के के चिन्ताफिक्रीहरू छन्? तिनीहरू वैधानिकता भएतापनि र दुःखदिने खालको भएतापनि तिनीहरूलाई बोक्न प्रभुलाई गाह्रो छ त? तर हामीलाई ठूलो समस्या यो हुनसक्छ कि प्रभुलाई हाम्रा समस्याहरू सबै थाहा छ र उहाँले सम्हाल्न सक्नुहुन्छ भनेर थाहा पाउँदापाउँदै पनि हाम्रा समस्याहरू उहाँले समाधान गर्नुहुन्छ भन्ने कुरामा भित्री हृदयदेखि विश्वास गर्दैनौँ। यो तपाईँको जीवनमा यो सही भएको पाउनुभएको छ?

५. प्रभुलाई नदेखेतापनि विश्वास र निष्ठाया अटल रहनु

हामी रोग, कोभिन् जस्तो महामारीको भूमरिमा एकलै फैकिरहेका हौंला, अनेकौं पारिवारिक र व्यक्तिगत समस्याको जालोमा हामी होऔंला, र कसैले मलाई वास्ता गर्दैन र कोही आएर मेरो निम्ति प्रार्थना पनि गर्दैन भन्ने जस्ता कहलाग्दो कुराहरूलाई दिमागमा खेलाइरहनु धेरै रमाइलो कुरा त पक्कै पनि होइन। तर त्यसमा पनि मलाई के भइरहेको सो प्रभुलाई थाहा छैन न उहाँले वास्ता नै गर्नुहुन्छ भन्ने उहाँप्रति विरोधावास जनाइराख्नु झन पीडादायक हुनसक्छ।

विदेशमा युद्धबन्दी भएर बेबिलोनमा दासत्वको निर्वासनमा जाने परेका यहूदा देशका मानिसहरूको निम्ति प्रभुले तिनीहरूलाई चटकै छोड्नुभयो भन्ने देखिएको थियो। तिनीहरू विदेशमा शरणार्थी भएका थिए। तिनीहरूकै पापको कारण तिनीहरूले दुःख भोगिरहेका थिए। प्रभुले तिनीहरूलाई त्याग्नुभयो भन्ने महसुस तिनीहरूले भौतिकरूपमै गरिरहेका थिए। तर तिनीहरूको कालरात्रीको समय यशैयाले घामको किरण जस्तै देखापरेर तिनीहरूलाई सान्त्वना दिने वचनहरू बोल्दछन्। यशैया ४० अत्यन्तै सौन्दर्यात्मक शैलीमा लेखिएको अध्याय हो। मानिसहरू जे भएतापनि तिनीहरूको प्रभु कस्तो हुनुहुन्छ भनेर उहाँको कोमल स्वभाव र चरित्रको बारेमा यशैयाले लेख्दछन्। यशैया ४०:११मा भावुक भएर यसरी प्रभुको मायाको बारेमा मार्मिक भावना व्यक्त गर्दछन् "उहाँले आफ्नो बगाललाई गोठालाले झैं चराउनुहुन्छ। उहाँले थुमाहरूलाई आफ्नै अँगालोमा लिनुहुन्छ, र तिनीहरूलाई आफ्नै हृदयको नजिक बोक्नुहुन्छ। उहाँले स-साना बच्चा भएकालाई चाहिँ विस्तार-विस्तार डोऱ्याउनुहुन्छ।" धेरै वर्षसम्म विदेशमा निर्वासित यातनामय जीवन बिताइरहेकाहरूले तपाईं कहाँ हुनुहुन्छ, हे प्रभु, हाम्रो माझमा तपाईं हुनुहुन्छ र हामीलाई वास्ता किन गर्नुहुन्न जस्ता भावनाहरू पोखाउनु कुनै अनौठो त पक्का पनि होइन।

यशैया ४०:२७-३१को साथमा बाँकि अंश पनि पढ्नुहोस्। यशैयाले प्रभुको बारेमा कस्तो चित्रण गरेका छन्? "मेरा चल्ने मार्गहरू प्रभुबाट लुकिएको छ। मेरा दुःखकष्टलाई प्रभुले वास्ता नै गर्नुहुन्न" भन्ने दुखेसोलाई यशैयाले कसरी जवाफ दिन्छन्? हेर्नुहोस्, "२५ "तिमीहरू मलाई कोसित तुलना गर्नुहुन्छौ? अथवा को मसमान छ?" परमपवित्र भन्नुहुन्छ। २६ तिमीहरूका आँखा माथि उठाएर आकाशलाई हेर, यी सबै कसले बनाएका हुन्? उहाँले नै होइन र, जसले

पुञ्जलाई एक-एक गरी ल्याउनुहुन्छ र प्रत्येकलाई नाउँ काढी बोलाउनुहुन्छ। उहाँको ठूलो शक्ति र शक्तिशाली सामर्थ्यको कारण तिनीहरूमध्ये एउटै पनि हराउँदैन। २७ हे याकूब, तँ किन भन्छस्? हे इस्राएल, तँ किन यस्तो गुनासो पोखाउँछस्? “मेरो बाटो परमप्रभुदेखि लुकेको छ, परमेश्वरले मेरो वास्ता गर्नुभएको छैन।” २८ के तँलाई थाहा छैन? के तँले सुनेको छैनस्? परमप्रभु सदासर्वदा परमेश्वर हुनुहुन्छ, पृथ्वीको पल्लो छेउसम्मका सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ। उहाँ न त थकित न हैरान हुनुहुन्छ, र कसैले पनि उहाँको समझलाई नापन सक्दैन? २९ उहाँले थकितहरूलाई बल दिनुहुन्छ, र कमजोरहरूको शक्ति बढाइदिनुहुन्छ। ३० युवक पनि दुर्बल र थकित हुन्छन्, र जवान मानिसहरू थाकेर लोड्छन्। ३१ तर परमप्रभुको आशा गर्नेहरूको बल फेरि नयाँ हुनेछ। तिनीहरू गरुडझैं माथि-माथि उड्नेछन्, र दगुरेर पनि तिनीहरू थाक्नेछैनन्। तिनीहरू हिँड्नेछन् तापनि मूर्च्छा पर्नेछैनन्।”

अब पूरै अंश "१ तिमीहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, मेरो प्रजालाई सान्त्वना, सान्त्वना। २ विनम्र भएर यरूशलेमलाई भन। त्यसका दासत्वको सेवा पूरा भएको छ, त्यसका पापहरू क्षमा गरिएको छ अनि त्यसले परमप्रभुको हातबाट आफ्ना सबै पापका निम्ति दोबर पाएको छ भनी त्यसलाई घोषणा गर। ३ कसैले बोलाइरहेको एउटा आवाज सुनिन्छ: “मरुभूमिमा परमप्रभुको निम्ति बाटो तयार गर। उजाड़-स्थानमा हाम्रा परमेश्वरको निम्ति मूलबाटो समतल बनाऊ। ४ हरेक उपत्यका अल्गो बनाइनेछ, हरेक पर्वत र डाँडा होच्याइनेछ। बाङ्गोटेढो जग्गा सीधा बनाइनेछ, र खाल्टाखुल्टी समतल बनाइनेछ। ५ अनि परमप्रभुको महिमा प्रकट गरिनेछ, र सारा मानव-जातिले त्यो एकैसाथ देख्नेछन्, किनकि परमप्रभुको मुखले नै भनेको छ।” ६ एउटा आवाजले भन्छ, “करा।” अनि मैले भने, “म के भनेर कराऊँ?” “सबै प्राणी घाँसजस्तै हुन्, र तिनका सबै गौरव घाँसको फूलजस्ता। ७ घाँस ओइलाउँछ, फूल झरिहाल्छ, किनभने परमप्रभुको सास तीमाथि फुकिन्छ। निश्चय नै मानिसहरू घाँस नै हुन्। ८ घाँस ओइलाउँछ, फूलहरू झरिहाल्छ, तर हाम्रा परमेश्वरको वचन सधैंभरि अटल रहनेछ।” ९ सियोनलाई शुभ समाचार सुनाउने हो, तिमी अग्लो पर्वतमा जाऊ। यरूशलेमलाई शुभ समाचार सुनाउने हो, जोरसँग तिम्रो सोर उचाल, सोर उचाल, नडराऊ। यहूदाका नगरहरूलाई भन, “हेर, तिमीहरूका परमेश्वर यहीं हुनुहुन्छ।” १० हेर, परमप्रभु परमेश्वर पराक्रमसाथ आउँदैहुनुहुन्छ, र उहाँको हातले शासन गर्नुहुन्छ। हेर, उहाँको इनाम उहाँसितै छ, र उहाँको प्रतिफल उहाँकै साथमा

छ। ११ उहाँले आफ्नो बगाललाई गोठालाले झै चराउनुहुन्छ। उहाँले थुमाहरूलाई आफ्नै अँगालोमा लिनुहुन्छ, र तिनीहरूलाई आफ्नै हृदयको नजिक बोक्नुहुन्छ। उहाँले स-साना बच्चा भएकालाई चाहिँ बिस्तार-बिस्तार डो-याउनुहुन्छ १२ कसले पानीलाई आफ्नो अँजुलीमा अथवा आफ्नो बित्ताले आकाशलाई नापेको छ? कसले पृथ्वीको माटो डालोमा भरेको छ अथवा पर्वतहरू तराजूमा र डाँडाहरूलाई काँटामा जोखेको छ? १३ कसले परमप्रभुको मन बुझेको छ, अथवा उहाँको सल्लाहकार भएर उहाँलाई शिक्षा दिएको छ? १४ बुद्धिको प्रकाशको निम्ति परमप्रभुले कससित सल्लाह लिनुभयो र कसले उहाँलाई ठीक बाटो सिकायो? कसले उहाँलाई ज्ञान सिकायो, अथवा समझको मार्ग देखायो? १५ जाति-जाति त बाल्टीको एक थोपो पानीजस्तै छन्। तिनीहरू तराजूमा टाँसिएका धूलोजस्तै छन्। उहाँले त टापूहरूलाई मसिनो धूलोजस्तै जोख्नुहुन्छ। १६ वेदीका दाउराको निम्ति लेबनान प्रशस्त हुँदैन, न त त्यसमा भएका पशुहरू होमबलिको निम्ति प्रशस्त हुन्छन्। १७ सारा जातिहरू उहाँको सामुन्ने केही पनि होइनन्। उहाँले तिनीहरूलाई बेकामका र केही न केहीका ठान्नुहुन्छ। १८ तब तिमीहरू परमेश्वरलाई कससित तुलना गर्नेछौ? अथवा केको प्रतिरूपसित उहाँको तुलना गर्नेछौ? १९ मूर्ति त कारीगरले ढालेर बनाउँछ। सुनारले त्यसमा सुनको जलप लगाउँछ र त्यसको निम्ति चाँदीका सिक्रीहरू बनाउँछ। २० यस्तो भेटी चढाउन नसक्ने साह्रै गरीबले चाहिँ नकुहुने काठ छान्छ। उसले आफ्नो निम्ति खोपेको मूर्ति नहल्लिने गरी बसालनलाई कुनै एक निपुण कारीगरलाई खोज्छ। २१ के तिमीहरूले जानेका छैनौ? के तिमीहरूले सुनेका छैनौ? के यो कुरो तिमीहरूलाई सुरुदेखि नै भनिएको छैन? के पृथ्वीको जग बसालेको बेलादेखि नै तिमीहरूले बुझेका छैनौ? २२ उहाँ पृथ्वीको परिधिभन्दा माथि विराजमान हुनुहुन्छ, र पृथ्वीका मानिसहरूचाहिँ फटेङ्ग्राजस्तै छन्। उहाँले आकाशलाई पर्दाझै फिँजाउनुहुन्छ, अनि त्यसमा वास गर्नलाई पालझै त्यो फैलाउनुहुन्छ। २३ उहाँले राजकुमारहरूलाई बेकामका बनाइदिनुहुन्छ, र पृथ्वीका शासकहरूलाई रद्द तुल्याउनुहुन्छ। २४ तिनीहरू रोपिनासाथै, छरिनासाथै, तिनीहरूले जमिनमा जरा हाल्नासाथै, उहाँले तिनीहरूलाई फुकिदिनुहुन्छ र तिनीहरू ओइलाइहाल्छन्, र आँधीले तिनीहरूलाई भुसजस्तै उडाएर लैजान्छ। २५ “तिमीहरू मलाई कोसित तुलना गर्नेछौ? अथवा को मसमान छ?” परमपवित्र भन्नुहुन्छ। २६ तिमीहरूका आँखा माथि उठाएर आकाशलाई हेर, यी सबै कसले बनाएका हुन्? उहाँले नै होइन र, जसले

पुञ्जलाई एक-एक गरी ल्याउनुहुन्छ र प्रत्येकलाई नाउँ काढी बोलाउनुहुन्छ। उहाँको ठूलो शक्ति र शक्तिशाली सामर्थ्यको कारण तिनीहरूमध्ये एउटै पनि हराउँदैन। २७ हे याकूब, तँ किन भन्छस्? हे इस्राएल, तँ किन यस्तो गुनासो पोखाउँछस्? “मेरो बाटो परमप्रभुदेखि लुकेको छ, परमेश्वरले मेरो वास्ता गर्नुभएको छैन।” २८ के तँलाई थाहा छैन? के तँले सुनेको छैनस्? परमप्रभु सदासर्वदा परमेश्वर हुनुहुन्छ, पृथ्वीको पल्लो छेउसम्मका सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ। उहाँ न त थकित न हैरान हुनुहुन्छ, र कसैले पनि उहाँको समझलाई नापन सक्दैन? २९ उहाँले थकितहरूलाई बल दिनुहुन्छ, र कमजोरहरूको शक्ति बढाइदिनुहुन्छ। ३० युवक पनि दुर्बल र थकित हुन्छन्, र जवान मानिसहरू थाकेर लोड्छन्। ३१ तर परमप्रभुक आशा गर्नेहरूको बल फेरि नयाँ हुनेछ। तिनीहरू गरुडझैँ माथि-माथि उड्नेछन्, र दगुरेर पनि तिनीहरू थाक्नेछैनन्। तिनीहरू हिँड्नेछन् तापनि मूर्च्छा पर्नेछैनन्।” यशैया ४०।

आफ्नो निर्वासित जीवनबाट प्रभु लुक्नुभएको छ भन्ने आभास पाउने अर्को समूह थियो। त्यो समूह एस्थरको पुस्तकमा पाइन्छ। यस पुस्तक बाइबलमा समावेश भएतापनि परमेश्वरको नाउँ एक ठाउँमा पनि उल्लेख गरिएको छैन। तर त्यस कथाले उहाँका जनहरूलाई मृत्युदण्डबाट प्रभुले कसरी बचाउनुभयो र हस्तक्षेप गर्नुभयो भन्ने नाटकलाई एक एक गरेर उघारेको पाइन्छ। यस पुस्तकले विगतका मानिसहरूको अनुभवमात्र होइन प्रतिकको रूपमा प्रभुका जनहरूले भविष्यमा सतावटको सामना गर्नुपर्नेछ र तिनीहरूको सर्वनाशको निम्ति अनेकौँ मृत्युदण्डको घोषणा लाडीनेछ भनेर प्रस्तुत गरिएको छ (प्रकाश १३:१५)। त्यस्तो भिषम, भयानक, आततायी र पीडादायी परिस्थितिमा परमेश्वर करौँडौँ माइल टाढा लुकिरहुनभएको छ र तिनीहरूलाई त्याग्नुभएको छ भन्ने भावनाले सताउनु के अनौँठो मान्नु पर्दछ र? त्यही प्रभु जसले एस्थरको समयमा आफ्ना जनहरूलाई उद्धार गर्नुभयो पृथ्वीको अन्तको महाकष्टको समयमा पनि उद्धार गर्नुहुनेछ।

निर्वासित जीवन बिताइरहेकाहरूलाई यशैयाले प्रभुको चित्रण हामीले हेर्छौँ। मानिसहरूको जीवनमा प्रभु अलप हुनुभयो भनेर अनुभव गर्नेहरूको निम्ति उहाँको बारेमा कसरी सम्झाउने? मानवीय आँखाहरूले होइन, तिनीहरूको वरिपरि परिस्थितिहरू होइन न त अरूहरूलाई प्रभुले के गर्नुभयो वा गर्नुभएन भन्ने निश्कर्षमा होइन तर आत्मज्ञान र विश्वासको आँखाले प्रभुलाई हेर्ने खुबीको बिकास कसरी गराउने?

उपसंहारः

थप जानकारी: *दिदीमाँ एलेन, प्रोफेटस एण्ड किङ्गस*, पृ. ५९८-६०६को "इन द डेज अभ क्विन एस्थर।"

"पवित्र आत्मा माग्नेलाई दिइनेछ भनेर के प्रभुले वाचा गर्नुभएन र? के पवित्र आत्मा कुनै मनगढन्ते र मानिसलाई बहलाउने विभिन्न आत्मिक आवाज र शक्ति नभएर येशूभक्तको जीवनमा वास्तविक छैन र? उहाँनै हाम्रो सही मार्गनिर्देशक होइन र? कतिपय मानिसहरूले प्रभुको वचनलाई आत्मसात् गर्न डराउँछन् पनि। बाइबल अनुसार चलनु आफैलाई जोखिममा पार्नु हो भनेर पनि तिनीहरूले सोच्दछन्। प्रभु हामीलाई सिकाउनुहोस् भनेर तिनीहरू प्रार्थना गर्छन् तर तिनीहरूलाई सिकाइएको र देखाइएको वचनमा प्रतिवद्धता गरेर चलन डराउँछन्। प्रभुले तिनीहरूलाई के सिकाउनुभयो सोलाई विश्वास गर्न तिनीहरू हिचकिचाउँछन्। जबसम्म नम्र भएर प्रभु पिताकहाँ आउँछौं, उहाँका शिक्षाहरू सिक्न उत्सुक र जाँगरिलो हुन्छौं र उहाँले सिकाएको अनुसार चलन उहाँलाई वचन दिन्छौं, तब उहाँले दिनुभएको प्रतिज्ञा हामीमा पूरा गर्नुहुनेछ भन्ने कुरामा हामी किन शङ्का गर्ने? एक क्षण पनि तपाईंले उहाँको बारेमा शङ्का गर्नु हुँदैन र यसले उहाँको अपमान हुन्छ। उहाँका वचनहरूलाई हामीले गलत ढङ्गले व्याख्या नगरियोस र नसकिइयोस भनेर हामी आफूले आफैलाई विश्वास नगर्न पनि सक्छौं। तर यो पनि तपाईंको प्रार्थनाको विषयबस्तु होस। उहाँमाथि भरोसा राख्नुहोस्। जतिसक्थो त्यति उहाँलाई विश्वास गर्नुहोस् ताकि उहाँको पवित्र आत्माले तपाईंमा उहाँका योजनाहरू प्रकट गरियुन र तपाईंले बुझ्न सकुन। उहाँले नै तपाईंको जीवनमा काम गर्न दिनुहोस्।" *म्यानुस्क्रिप्ट रिलिज, ठेली ६, पृ. २२५*बाट रूपान्तरित।

"अनेकौं परीक्षा, द्वन्द्व, शङ्का, विद्रोहीहरूको सामना र दुःखकष्टको बीचमा प्रभुप्रतिको आस्था र निष्ठा बढ्दै बलियो हुँदै जान्छ। यस परीक्षाको घडीमा आर्जन गरिएको अनुभव कुनै पनि बहुमूल्य हिरामोती भन्दा उत्तम र अत्यन्त महँगो हुन्छ"-*टेस्टिमोनिय फर द चर्च, ठेली ३, पृ. ५५५*बाट रूपान्तरित।

- अ. कतिपय कुराहरू हाम्रो नाङ्गो आँखाले देखेनौं न त हामी बुझ्न सक्दछौं तर हामी विश्वास गर्दछौं, तिनीहरूको चलखेलले हामीलाई प्रभाव पारहेको हुन्छ। कतिजनाले महामारी कोभिडलाई देखेको छ र? त्यस परिप्रेक्ष्यमा हामीले प्रभुलाई नदेखेतापनि उहाँलाई विश्वास गर्ने के के आधारहरू छन् जसले उहाँमा रहिरहन सहयोग गर्दछ?
- आ. हामीलाई जुनसुकै परिक्षणको स्थितिमा राखिएतापनि, हामीले नबुझेतापनि र हामीले चाहेको अनुसार नतिजा ननिस्केतापनि प्रभुलाई विश्वास गर्नु नै हाम्रो निमित्त उत्तम छ भनेर कसरी विश्वासगरी राख्ने?
- इ. "अनेकौं परीक्षा, द्वन्द्व, शङ्का, विद्रोहीहरूको सामना र दुःखकष्टको बीचमा प्रभुप्रतिको आस्था र निष्ठा बढ्दै बलियो हुँदै जान्छ। यस परीक्षाको घडीमा आर्जन गरिएको अनुभव कुनै पनि बहुमूल्य हिरामोती भन्दा उत्तम र अत्यन्त महँगो हुन्छ" भन्ने कथनले द्वन्द्व तपाईंलाई ठिक ठाउँमा ढाल्न प्रयोग हुन्छ भन्ने कुरालाई तपाईंले कतिको बुझ्नु हुन्छ?
- ई. कतिपय मानिसहरू र हाम्रै मित्र इसाईहरू भयानक परिस्थितिमा गुञ्जेको वा गुञ्जिरहेको हामीले देखेकाछौं। तिनीहरूले भयानक नतिजाहरू भोग्न बाध्य भएको पनि हामी निरिह भएर हेर्नुपरेको हुन्छ। प्रार्थना र अनेकौं अथक प्रयासको कारण पनि हामीले कल्पना गर्न नसकेका सबभन्दा खराब कुरो भएको हामी पाउँछौं। हामीले अध्ययन गरिरहेको शिलशिलामा त्यस द्वन्द्वामक परिस्थितिलाई कसरी बुझ्ने?

कथा ८
आँपको रूखमूनि चर्च, ब्राजिल
कार्ला

चर्च पास्टरले आफ्नो प्रवचनमा विश्वासीहरूलाई अपिल गरेका थिए जुन कार्लाले बिर्सन सकेन। "भाइबहिनीहरू हो, हाम्रो सहरभन्दा बाहिर गाउँमा कसैले चर्च स्थापना गरेको

भनेर मैले दुई वर्षदिखि प्रार्थना गरिरहेको छु। त्यो गाउँ हाम्रो सहरभन्दा टाढा छ सो मलाई थाहा छ। त्यहाँ यात्रा गर्न पनि गाह्रो छ सो मलाई थाहा छ। यो पनि मलाई थाहा छ कि त्यो गाउँ हाम्रो सहरको निम्ति अनकड्टार पनि छ। तर यदि हाम्रा गाउँघरमा हाम्रा भाइबहिनीहरू सुसमाचार सुनाउन गएन भने को जाला र?"

कार्ला डेन्टिस्ट थिइन् र आफ्नो श्रीमानसँग ब्राजिलको उत्तरपश्चिमा भागमा सरेकी थिइन्। परमेश्वरले आफूलाई उहाँको महिमाको निम्ति परिचालन गरुन् भनेर उनले प्रार्थना गरिरहेकी थिइन्। पास्टरको अनुरोध उनको दिमागमा किला गाडेको जस्तै भयो। गाउँमा चर्च स्थापना गर्न उनले सहयोग गर्न चाहेकी थिइन्। उनले चर्चमा एउटा काठको एउटा बाकस राखिन् र गाउँमा चर्च स्थापना गर्न चन्दा सङ्कलन गर्न थालिन्। एक वर्षपछि सहरमा चर्चको निर्माण गर्न जग्गा किन्न तरखरमा लागिन्। सहरको वरिपरि जग्गा धेरै महंगो थियो।

अनि उनले सहरको सडकको छेउमा एउटा आकर्षित घडेरी देखिन्। त्यो जग्गा कम मूल्यमा विक्रि गर्दैछ भनेर उनले सुनिन्। उनले जग्गा धनीलाई भेटिन्। त्यस धनीले केवल ३५,००० ब्राजिलियन रियल वा अमेरिकी डलर ६,६५० अर्थात् सात लाख रुपैयाँमा बेच्ने कुरा गरे। आफूसँग पर्याप्त पैसा नभएकोले उनले यो प्रस्ताव गरिन्, "यदि तपाईंलाई ५००० रियल वा ९५० डलर बैना दिएँ भने बाकी महिना महिनामा दिने मञ्जुर गर्नुहुन्छ कि?"

"कति महिना लाग्छ?" धनीले सोधे। "हामी महिनाको ५०० रियल वा ९५ डलरमात्र दिन सक्छौं," उनले जवाफ दिइन्।

"६० महिना? यदि मेरो जग्गाको पैसा पाउन पाँच वर्ष लाग्छ भने म त टाट पल्टिनेछु!" जग्गा धनीले सुनाए।

"तर यो असल कामको निमित्त हो। यहाँ हामी चर्च निर्माण गर्न चाहन्छौं। तपाईंले परमेश्वरको लागि घर बनाउन सहायता गर्नुभएको हुन्छ। के तपाईंले परमेश्वरको निमित्त कहिल्यै घर बनाउनु भएको छ?" उनले जिकिर गरेर सोधिन्। उनले छैन भनेर टाउको हल्लाए। "ल परमेश्वरको घर बनाउने अवसर अहिले नै हो," कार्लाले भनिन्। अनि जग्गा धनीले कार्लाको प्रस्तावमा जग्गा बेचन तयार भए। तर कार्लासँग बैना दिन ५,००० रियल थिएन। उनले चर्चका सदस्यहरूसँग सहयोग मागे। उनले २७०० वा ५१५ डलर जम्मा गरिन्। तर उनलाई अझै २३०० रियलको आवश्यकता थियो। अनि उनले काठको बाकस सम्झिन्। उनले त्यो बाकस खोलिन् र २३०० रियल जम्मा भएको पाइन्। त्यसरी उनले पहिलो बैना दिन सफल भइन्।

त्यसपछि कार्लाले आफ्नो वचन अनुसार प्रत्येक महिना पैसा दिइन्। अझ कति दिइन् उनलाई त थाहा नै भएन। एक वर्ष बित्यो, दुई वर्ष बित्यो। अनि तेस्रो वर्षमा परमेश्वरको यो प्रार्थना गर्न आँट गरिन्। "हे प्रभु यसै वर्ष सबै ऋण चुक्ता गर्न सकौं ताकि दुई वर्ष अघि नै यस जग्गामा भवन निर्माण गरेर तपाईंको आराधना गर्न सकौं," उनले परमेश्वरसँग बित्ति गरिन्। आफ्नो प्रार्थनाको बारेमा उनले कसैलाई पनि सुनाइन्। तर परमेश्वरले सुन्नुभएको थियो। उनले महिनमा एक बैनाको सट्टा दुई, तिन, चार र पाँच पनि दिन थालिन्। एक दिन त्यस जग्गा धनीकी श्रीमतीसँग कति पैसा दिनुछ भनेर सोधिन् किनकि उनले त्यसको हिसाबकिताब राखेकी थिइन्। उनले हिसाब गर्दा त्यही वर्षको सेप्टेम्बर मा सबै पैसा तिरी सक्नेछ भनेर सुनाइन्। सेप्टेम्बरमा कार्लाले जग्गा धनीलाई अन्तिम पैसा दिएको पास्टरले भिडियो खिचे। अब जग्गाको लालपूर्जा पाउने भयो भनेर खुशीले घर फर्किन्।

तर घर पुग्दा त उनलाई केही न केही असजिलो भएको जस्तो लाग्यो। उनको विवेकले उनलाई सोध्दै थियो, कार्ला तिमीले खास गरेर कति पैसा दियो?" हिचकिचाएर उनले आफ्नो हिसाबकिता हेरिन्। उनले ४८ पल्टमात्र पैसा दिएकी थिइन्। उनी निराश भइन्। अझ पैसा तिर्न एक वर्ष

लाग्ने भएको उनले थाहा पाइन्। दुःखित मानेर यो कुरो जग्गाधनीलाई उनले सुनाइन्। जग्गाधनीलाई आफ्नो गल्ती देखाइन्।

अर्को साबथमा साबथ स्कूलको शिक्षकले क्लासमा एक चुनौति दिए। "म कागतको सानो टुक्रा बाँड्छु। यो वर्षको अन्त्यमा के असम्भव कुरो पूरो भएको चाहनुहुन्छ सो लेखनुहोस्," उनले अन्हाए। कालाले लेखिन्, "तीन महिनाभित्र सबै ऋण चुक्ता गर्ने।" मानवीय हिसाबले यो असम्भव नै थियो।

तर अक्टोबरमा पाँच किस्ता दिइन्। नभेम्बरमा चार र डिसेम्बरमा अन्तिम तीन। चर्चका सदस्यहरूले डिसेम्बर १९मा चर्चको निमित्त लालपूर्जा पाएकोले खुशियाली मनाए। आज त्यहाँ २० जना चर्चका सदस्यहरू प्रत्येक साबथ भेला हुन्छ। त्यस चर्चलाई "आँपको रूखमूनिको चर्च" भनेर नाउँ दिएको छ। जब चर्च भवन बन्दै थियो तब विश्वासीहरू नजिकको आँपको मून भेला भएर जम्मा भएर आराधना गर्दथे।

कालाले भन्छिन्, "हाम्रो पूरै हृदयले चिताएको मनोरथ परमेश्वरले पूरा गरिदिनुहुन्छ। उहाँ हाम्रो प्रिय परमेश्वर हुनुहुन्छ।

- आन्ड्र्यु मेकचेस्नी